

Odihna

Odihna

„Veniți la Mine... și Eu vă voi da odihnă!" (Matei 11.23)

Noi privim la starea noastră, la roadele pe care le purtăm, la sentimentele noastre, pentru a ști dacă sîntem ai Lui, dar aceste lucruri nu pot, nici nu trebuie să ne dea odihnă. Domnul Isus Hristos nu spune: „învățați să vă cunoașteți starea și veți găsi odihnă", ci VENIȚI LA MINE toți care sînteti trudiți și împovărați; așa cum sînteți, „veniți la Mine și Eu vă voi da odihnă". Odihna noastră nu se întemeiază pe faptul că noi sîntem ceea ce El dorește, ci pe faptul că El este ceea ce noi avem nevoie.

Domnul Isus Hristos dă o odihnă statornică sufletelor noastre. Credința nu socoteste niciodată ceea ce este în noi ca fiind o pricină de odihnă. Ea primește, iubește și ia pentru sine tot ceea ce a descoperit Dumnezeu, toate gîndurile lui Dum-nezeu cu privire la Domnul Isus Hristos, în care se găsește odihna Sa. Domnul Hristos nu a adus numai pacea, dar El ne-a spus: „Vă dau pacea Mea" (Ioan 14.27). Ce era pacea Domnului Hristos? El era aici pe pămînt într-o intimitate neîntreruptă cu Tatăl Său, în pacea unei părtășii desăvîrșite. El ne dă propriul Său loc și noi avem părtășie cu Tatăl; cînd mergem pe drumul acesta, avem această pace a Domnului Isus Hristos.

Nu este decît un singur Om care nu a avut pe pămînt un loc de odihnă: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului n-are unde-Și odihni capul" (Matei 8.20). Dacă acum avem „un cuib", un loc de odihnă în Dumnezeu, aceasta se datorește faptului că Domnul Isus Hristos nu a avut nici o odihnă pe pămînt.

După toată truda îndurată de sufletele noastre în această lume, pe care Domnul Isus Hristos a străbătut-o fără a găsi un loc în care sufletul Său, într-adevăr zdrobit, să Se poată odihni, El ne des-coperă că ceea ce omul nu găsește în nici o altă parte, găsește în Dumnezeu. Este plăcut să știi că, pînă la urmă, o sărmană inimă obosită, sătulă de ea însăși, de propriile ei căi, de lume și de tot ce are lumea, poate să găsească odihnă în fericirea din sînul Tatălui.

Putem să ne odihnim în Dumnezeu tot așa de bine ca atunci cînd sîntem activi împreună cu El; pentru că nu putem să lucrăm fără El, chiar voind să facem binele, fără să aducem tulburare.

Domnul Isus Hristos dă odihna supremă, pentru că El este Cel care știe, mai bine ca nimeni altul, ce este pacea în necaz.

Caut să hrănesc inimile cu Hristos; este tocmai ceea ce ele au nevoie, fie pentru liniștea lor, fie pentru a fi formate după chipul Său. Cei care nu sînt cu El nu cunosc adevărata odihnă care se găsește numai în El.

Cu siguranță, ce liniște spirituală îți dă faptul de a te găsi, prin cunoașterea Fiului lui Dumnezeu - Domnul Isus Hristos - în încrederea deplină a inimii Tatălui! Aveți această binecuvîntare? Inimile vă sînt într-adevăr îndreptate mereu spre Tatăl? Puteți să spuneți: „în Domnul Hristos L-am găsit pe Tatăl?"